

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एतद्वक्तृशक्त्यार्जुनहननं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ एषकृत्स्नः जयं प्रति अर्जुनस्येत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

कुणेर्यथाहस्तगतं क्रियेत्फलं वलीयसा ॥ तथाशक्तिरमोघासामोघीभूता घटोत्कचे ॥ ७ ॥ यथावराहस्यशुनश्चयुध्यतोस्तयोरभावेष्वपचस्यलाभः ॥ मन्ये विद्वन्वासुदेवस्य तद्वद्युद्धेलाभः कर्णहैडिं वयोर्वै ॥ ८ ॥ घटोत्कचो यदि हन्याद्विकर्णं परोलाभः स भवेत्पांडवानां ॥ वैकर्तनो वा यदि तं निहन्यात् तथापि कृत्यं शक्तिना शात्कृतं स्यात् ॥ ९ ॥ इति प्राज्ञः प्रज्ञयैतद्विचिंत्य घटोत्कचं सूतपुत्रेण युद्धे ॥ अघातयद्वासुदेवो नृसिंहः प्रियं कुर्वन्पांडवानां हितं च ॥ १० ॥ संजय उवाच ॥ एतच्चिकीर्षितं ज्ञात्वा कर्णस्य मधुसूदनः ॥ नियोजयामास तदा द्वैरथेराक्षसेश्वरं ॥ ११ ॥ घटोत्कचं महावीर्यं महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ अमोघायां विघातार्थं राजन्दुर्मन्त्रिते तव ॥ १२ ॥ तदैव कृतकार्या हिवयं स्याम कुरुद्वह ॥ नरक्षेद्यदिकृष्णस्तं पार्थ कर्णान्मिहारथात् ॥ १३ ॥ साश्वध्वजरथः संख्येधृतराष्ट्रपते दुवि ॥ विना जनार्दनं पार्थो योगानामीश्वरं प्रभुं ॥ १४ ॥ तैस्तैरुपायैर्बहुभीरक्ष्यमाणः स पार्थिव ॥ जयत्यभिमुखः शत्रून्पार्थः कृष्णेन पालितः ॥ १५ ॥ सविशेषात्त्वमोघायाः कृष्णो रक्षत पांडवं ॥ हन्यात्क्षिप्रं हि कौंतेयं शक्तिर्दक्षमिवाशनिः ॥ १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ विरोधी च कुमन्त्री च प्राज्ञमानी ममात्मजः ॥ यस्यैष समतिक्रान्तो वधोपायोजयं प्रति ॥ १७ ॥ स वा कर्णो महाबुद्धिः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ न मुक्तवान्कथं सूतताममोघांधनं जये ॥ १८ ॥ तवापि समतिक्रान्तमेतद्वावल्गणे कथं ॥ एतमर्थं महाबुद्धेयत्वं यानावबोधितः ॥ १९ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्य शकुनेर्मम दुःशासनस्य च ॥ रात्रौ रात्रौ भवत्येषानित्यमेव समर्थना ॥ २० ॥ श्वः सर्वसैन्यानुत्सृज्य जहिकर्णधनं जयं ॥ प्रेष्य वत्पांडुपंचालानुपभोक्ष्यामहेततः ॥ २१ ॥ अथवा निहते पार्थे पांडवान्यतमंततः ॥ स्थापयेद्यदि वाष्णोयस्तस्मात्कृष्णो हि हन्यतां ॥ २२ ॥ कृष्णो हि मूलं पांडूनां पार्थः स्कंध इवोद्गतः ॥ शाखा इवेतरे पार्थाः पंचालाः पत्रसंज्ञिताः ॥ २३ ॥ कृष्णाश्रयाः कृष्णबलाः कृष्णनाथाश्च पांडवाः ॥ कृष्णः परायणं चैषां ज्योतिषामिव चंद्रमाः ॥ २४ ॥ तस्मात्पर्णानि शाखाश्च स्कंधं चोत्सृज्य सूतज ॥ कृष्णं हि विद्धि पांडूनां मूलं सर्वत्र सर्वदा ॥ २५ ॥ हन्याद्यदि हि दाशार्हं कर्णो यादवनंदनं ॥ कृत्स्नावसु मतीराजन्वशेतस्य न संशयः ॥ २६ ॥ यदि हि स निहतः शयीत भूमौ यदुकुलपांडवनंदनो महात्मा ॥ ननु तव वसुधा नरेन्द्र सर्वासगिरि समुद्रवनावशं व्रजेत ॥ २७ ॥ सातु बुद्धिः कृताप्येवं जाग्रति त्रिदशेश्वरे ॥ अप्रमेये तृषी केशे युद्धकालेऽप्यमुत्थत ॥ २८ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥